

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010413
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8714010413.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudcom JUDr. Máriou Petruškovou, v trestnej veci proti obžalovanému N.. Y. Y. H. C. T.. N. Y. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. decembra 2021 v Poprade takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X/ N.. Y. Y. D. G. Č. Í. W. - B.. XX.XX.XXXX P. L., O. X. L.
D.. V. Č.. XXX/XX, L. X. P.
I., D.. Y. Č.. XXX/XX,

X/ T.. N. Y. D. G. Č. Í. W. C. P. Á. - B.. XX.XX.XXXX P. W.T., O. X. L.,
D.. D. Č.. XXXX/XX,

sa uznávajú za vinných

- z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,
- z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,

preto že

- v čase o 09.00 hod. dňa 01.08.2013 v Poprade na ul. Uherovej č. 23 na parkovisku, na mieste verejnosti prístupnom, fyzicky napadli N.. T. N. tak, že N.. Y. Y. udrel N.. T.B. N. päťou jedenkrát do tváre, načo došlo k ich vzájomnému zápaseniu, pri ktorom N.. Y. Y. zasadil svojou pravou rukou na zemi kľačiacemu N.. T. N. tzv. kravatu, pričom svojou ľavou rukou ho opakovane udrel do oblasti rebier, do oblasti hlavy za ľavé ucho a vtedy k nim pristúpila MR.. N. Y., W. N.. T. N. opakovane udrela a kopla do oblasti chrbta, čím Ing. Mariánovi Ilavskému spôsobili viacpočetné pomliaždenia s krvnými podliatinami a kožnými odreninami v oblasti hlavy - čelovej oblasti vpravo, temennej oblasti vpravo, spánkovo-temennej oblasti vľavo, v oblasti ľavého oka so zakrvácaním do spojivky ľavého oka, nosa, v oblasti krku - viacpočetné drobné krvné podliatiny a odreniny krku vpredu z oboch strán, v oblasti hrudníka - viacpočetné krvné podliatiny a pruhovité odreniny na zadných stranách hrudníka - nad lopatkami, pričom zranenia poškodeného N.. T. N. si vyžiadali dobu liečenia od 01.08.2013 do 22.08.2013, s obmedzením na obvyklom spôsobe života najmä v obmedzení v spoločenskom styku pre farebné zmeny v oblasti hlavy a tváre po dobu najmenej 7 dní, bolesťami hlavy najmenej po dobu 7 dní, opuchom nosa a sťažným dýchaním, bolesťami hrudníka najmenej po dobu 14 dní, silnejšej intenzity počas prvých 5 dní a neskoršie viazaných už len na prudší pohyb, kašeľ a pod.,

t e d a

- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,
- dopustili sa výtržnosti na mieste verejnosti prístupnom tak, že napadli iného.

Za to im
u k l a d á

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona a § 56 ods. 2 Trestného zákona, § 57 ods. 1 Trestného zákona, peňažný trest vo výmere 200,-- (dvesto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, im u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku im zároveň u k l a d á povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť N.. T. N., B.. XX.XX.XXXX, O. X. L., D.. I.. U. Č.. XXXX/XX bolestné vo výške 644,--eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Prešov, ul. Kúpeľná č. 5, IČO: 35 937 874 náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 212,76,--eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného IB.. T. N., B.. XX.XX.XXXX, O. X. L., D.. I.. U. Č.. XXXX/XX so zvyškom jeho nároku na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaných N.. Y. Y. H. T.. N. Y. bola podaná obžaloba pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona pre skutok, ktorého sa mali dopustiť tak, že dňa v čase o 09.00 hod. dňa 01.08.2013 v Poprade na ul. Uherovej č. 23, na parkovisku, na mieste verejnosti prístupnom, fyzicky napadli N.. T. N. tak, že N.. Y. Y. D. T. N. päšťou jedenkrát do tváre, kde následne došlo k vzájomnému zápaseniu, pri ktorom N.. Y. Y. zasadil svojou pravou rukou na zemi kľačiacemu N.. T. N. tzv. kravatu, pričom ho svojou ľavou rukou opakovane udieral do oblasti jeho rebier, následne počas zápasenia IB.. Y. Y. D. N.. T. N. do oblasti jeho hlavy za ľavé ucho, následne k nim pristúpila T.. N. Y. H. Z.H. N.. T. N. niekoľkokrát udierať, kopať do oblasti jeho chrbta, čím Ing. Mariánovi llavskému uvedeným konaním spôsobili viacpočetné pomliaždenia s krvnými podliatinami a kožnými odreninami v oblasti hlavy /čelovej oblasti vpravo, temennej oblasti vpravo, spánkovo-temennej oblasti vľavo, v oblasti ľavého oka so zakrvácaním do spojivky ľavého oka, nosa/, krku /viacpočetné drobné krvné podliatiny a odreniny krku vpredu z oboch strán/, hrudníka /viacpočetné krvné podliatiny a pruhovité odreniny na zadných stranách hrudníka - nad lopatkami/, pričom uvedené zranenia poškodeného Ing. Mariána llavského si vyžiadali dobu liečenia od 01.08.2013 do 22.08.2013, s obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcim najmä v obmedzení v spoločenskom styku pre farebné zmeny v oblasti hlavy a tváre po dobu 7 až 10 dní.

Obžalovaný N.. Y. Y. k podstatným okolnostiam žalovaného skutku v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní dňa 25.03.2015 uviedol, že na požiadanie obžalovanej prišiel k poškodenému, ktorý sedel vo svojom motorovom vozidle, päšťou mu klopal alebo búchal na okno vozidla a vyzýval ho na vystúpenie z vozidla. Keď poškodený vystúpil, vytkol mu predchádzajúce údajné vulgárne vyjadrovanie na adresu jeho manželky - obž. T.. N. Y., načo k nim pristúpila i obžalovaná, ktorej poškodený vulgárne vynadal a pravou rukou sa k nej načiahol. Obžalovaný ďalej tvrdil, že vtedy poškodeného chytil oboma rukami a snažil sa ho od obžalovanej odtiahnuť, ale poškodený ho tlačil pred sebou, načo zakopol o obrubník a spolu s poškodeným spadli na zem - na rozhranie trávnik a parkoviska, kde začali zápasiť tak, že svojou pravou rukou chytil poškodeného okolo krku, ľavou rukou pod jeho ľavé rameno, svojou pravou nohou zachytil ľavú nohu poškodeného a že týmto spôsobom poškodeného držal asi 1 až 2 minúty, načo k nim opätovne pristúpila obžalovaná, ktorá mu povedala, že poškodený má v pravej ruke kameň, ktorý mu potom vzala z ruky. Obžalovaný zároveň tvrdil, že počas zápasenia s poškodeným obaja viackrát spadli na zem alebo na betón či obrubník, pričom poškodený spadol vždy tvárou nadol. Obžalovaný ďalej uvádzal, že pri napadnutí poškodeného konal podľa neho len v rámci ich vzájomného zápasenia alebo v rámci odvrátenia priameho útoku poškodeného na obžalovanú. Obžalovaný predmetné skutočnosti potvrdzoval aj pri konfrontácii s poškodeným vykonanej dňa 28.04.2014. V rámci

svojich výpovedí obžalovaný uvádzal aj to, že neskôr sa od obžalovanej dozvedel, že poškodený jej mal roztrhnúť blúzku v prednej časti i ramienko na podprsienke.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 24.04.2017 využil svoje právo a nevypovedal, hoci na pokyn odvolacieho súdu uvedený v uznesení Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9To 41/2015 zo dňa 24.05.2016 bolo potrebné doplniť dokazovanie jeho opätovným výsluchom pred konajúcim súdom, čo bolo dôvodom pre ktorý boli prečítané jeho pôvodné výpovede urobené v prípravnom konaní, resp. na predchádzajúcich hlavných pojednaniach v zmysle ustanovenia § 258 ods. 4 Trestného poriadku.

Obžalovaná T. N. Y. k podstatným okolnostiam žalovaného skutku v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní dňa 25.03.2015 uvádzala, že obžalovaného - svojho manžela v inkriminovaný deň požiadala, aby poškodenému dohovoral a upozornil ho na predchádzajúce vulgárne vyjadrovanie sa na jej osobu, s čím obžalovaný súhlasil, pristúpil k osobnému motorovému vozidlu, v ktorom poškodený sedel, zabúchal mu päťou na okno vozidla a že poškodený mu vtedy začal kričať „nevieš s kým žiješ, zisti si s kým žiješ, ty nevieš kto je tvoja žena“, načo k ním pristúpila a vtedy ju poškodený pravou rukou chytil za výstrih blúzky a časť podprsienky tak silno, že ich roztrhal.

Obžalovaná ďalej uvádzala, že obžalovaný potom chytil poškodeného oboma rukami za tričko a potiahol ho k sebe, načo spadli na trávnik i to, že v obave o svojho manžela sa snažila privolať pomoc polície alebo ďalších osôb, ktoré hľadala na parkovisku, v ich obytnom dome i zastavovaním po ceste idúcich áut, čo sa jej však nepodarilo. Keď sa na miesto činu vrátila, videla ako poškodený kľučí na zemi, ako ho obžalovaný drží pravou rukou okolo krku pod jeho ľavou rukou i to, ako obžalovaný leží na poškodenom, ktorý vtedy vzal do ruky kameň a obžalovaného asi 2-krát udel do stehna. Hoci sa poškodenému snažila kameň z ruky vybrať, podarilo sa jej to až vtedy, keď mu obžalovaný pridržel pravú ruku. Obžalovaná ďalej uvádzala, že obžalovaný držal poškodeného v zovretí aj potom, čo sa ona opätovne pokúšala privolať pomoc inej osoby a že ho pustil až vtedy, keď sa k ním naspäť vrátila. Obžalovaná poprela, aby poškodeného fyzicky napadla bitím alebo kopaním.

Obžalovaná skutočnosť týkajúce sa žalovaného skutku potvrdzovala aj dňa 28.04.2014 pri konfrontácii s poškodeným N.. T. N. dodajúc, že celý incident medzi obžalovaným a poškodeným nevidela, pretože od nich odbehla a že poškodený si odreniny kolien a zranenia hlavy mohol spôsobiť sám, keď sa hádzal po zemi.

Obžalovaná T. N. Y. na hlavnom pojednávaní dňa 24.04.2017 využila svoje právo a nevypovedala, hoci na pokyn odvolacieho súdu uvedený v uznesení Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9To 41/2015 zo dňa 24.05.2016 bolo potrebné doplniť dokazovanie jej opätovným výsluchom pred konajúcim súdom, čo bolo dôvodom, pre ktorý boli jej pôvodné výpovede urobené v prípravnom konaní, resp. na predchádzajúcich hlavných pojednaniach prečítané v zmysle ustanovenia § 258 ods. 4 Trestného poriadku.

Poškodený N.. T. N. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní dňa 25.03.2015 uvádzal, že v predmetný deň mu obžalovaný zabúchal na okno auta a vyzval ho, aby z neho vystúpil a že keď tak urobil, došlo medzi nimi k výmene názorov na osobu obžalovanej a na incident, ku ktorému došlo ešte dňa 25.07.2013 v byte jeho bývalej manželky Henriety Ilavskej, načo ho obžalovaný nečakane a bezdôvodne udel päťou pravej ruky do ľavého obočia a ľavého oka, načo došlo medzi nimi k vzájomnému naťahovaniu sa, strkaniu a zápaseniu, počas ktorého ho obžalovaný chytil do tzv. kravaty, viackrát udel do oblasti rebier na ľavej strane hrudníka, škrtil ho a udieral do hlavy a oblasti ľavého ucha. Poškodený ďalej uvádzal, že v snahe vymaniť sa zo zovretia obžalovaného vzal do pravej ruky kameň a asi 1 až 2-krát obžalovaného udel do kolena, a že vtedy k ním pristúpila obžalovaná, ktorá ho viackrát udelala alebo koplá do oblasti chrbta, pričom sa mu snažila vziať z ruky kameň. Keď sa poškodený snažil postaviť, chytil obžalovanú za blúzku, ktorá sa jej natrhla v oblasti výstrihu, načo ho obžalovaný pustil. Poškodený ďalej uvádzal, že v dôsledku zranení a problémov so zrakom - dvojitým videním vyhľadal ešte v ten deň 01.08.2013 svoju obvodnú lekárku MUDr. Máriu Olejárovú a že absolvoval aj ďalšie odborné lekárske vyšetrenia na traumatologickom, očnom a neurologickom oddelení, pričom mu boli zistené viaceré poranenia a tržné rany hlavy, hematóm ľavej očnice, na chrbte, za uchom, opuch v tvarovej oblasti i odreniny kolien, v dôsledku ktorých bol práceneschopný od 01.08.2013 do 22.08.2013, nemohol chodiť von, trpel bolesťami hlavy a hrudníka a že užíval i lieky na tlmenie bolesti.

Poškodený N.. T. N. tieto skutočnosti potvrdzoval aj dňa 28.04.2014, keď bol konfrontácii s obžalovanými.

Na hlavnom pojednávaní dňa 24.04.2017 poškodený zotrval na svojich pôvodných výpovediach a tvrdeniach s tým, že tieto sú podľa neho identické a neobsahujúce rozpory, na ktoré ho konajúci súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu postupom podľa § 264 Trestného poriadku upozornil, že sú len v dôsledku odstupe času od skutku postupne opisované inými slovami. Poškodený potvrdzoval aj to, že

obžalovaná ho fyzicky napadla zozadu v čase, keď ho v zovretí držal obžalovaný a ešte predtým ako mu vzala z ruky kameň a než jej on roztrhol blúzku.

Poškodený ďalej tvrdil, že údaj o útočníkovi /bývalá manželka/ uvedený v lekárskej správe zo dňa 01.08.2013, ktorú vyhotovila MUDr. Ester Bohunickej je nepresnosťou, ktorá bola neskôr na jeho žiadosť opravená a že keď vo svojich pôvodných výpovediach týkajúcich sa obmedzení v obvyklom spôsobe života uvádzal, že v tom čase nemohol viesť motorové vozidlo, tak len preto, že takýto údaj o zákaze viesť motorové vozidlo bol uvedený na obale liekoch, ktoré užíval.

Svedkyňa V. N. k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uvádzala, že cez okno svojho bytu videla, ako sa obžalovaný N.. Y. Y. rozpráva s jej bývalým manželom - poškodeným N.. T. N. a ako poškodený chytil obžalovanú T.. N. Y. pravou rukou za oblečenie, ktoré jej pritom roztrhal v oblasti výstrihu a že na poškodenom si vtedy žiadne viditeľné zranenia nevšimla.

Na hlavnom pojednávaní dňa 09.08.2017 svedkyňa zotrvala na svojich pôvodných výpovediach a rozpory, na ktoré bola konajúcim súdom upozornená postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku svedkyňa odôvodnila len tým, že pri niektorých svojich odpovediach a vyjadreniach nepochopila otázky, ktoré jej boli v rámci výsluchu položené.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.12.2021 svedkyňa zmenila svoje pôvodné výpovede a tvrdila, že okolnosti žalovaného skutku nevidela, že o incidente sa dozvedela neskôr telefonicky a až od obžalovaných. Svedkyňa dokonca tvrdila, že obžalovaní ju na výpovede pripravili, že s obžalovanými sa dohodla na tom, že na polícii alebo na súde budú vypovedať zhodne, že okolnosti skutku jej obžalovaní i popisali, že obžalovaná T.. N. Y. jej krátko po skutku pri ich telefonickom rozhovore uviedla aj to, že pod nechtami mala kožu poškodeného, ktorého pri skutku poškrabala, že poškodený jej roztrhol tričko i to, že obaja obžalovaní pritom utrpeli zranenia, pre ktoré však nevyhľadali lekárske ošetrenie, keďže sa ponáhľali na jej skúšku do Švajčiarska. Svedkyňa v tejto výpovedi uviedla, že poškodenému v ten deň iba odovzdala mladšieho syna, že poškodeného len videla sedieť v motorovom vozidle a že nemohla vidieť či mal alebo nemal zranenia. Predmetné rozpory v jej výpovediach, na ktoré ju konajúci súd upozornil postupom § 264 Trestného poriadku svedkyňa odôvodnila svojou vinou, ktorú pocítovala vo vzťahu k obžalovaným, ktorí jej celú vec odprezentovali ako ich pomoc pri jej rozvode s poškodeným a pri konaniach týkajúcich sa zverenia maloletých detí, hoci to zároveň odôvodňovala aj samotným vplyvom obžalovaných, ktorí jej v tom období riadili celý jej život.

Predmetné skutočnosti v zmenenej výpovedi svedkyne V. N. zodpovedali listinnému dôkazu v podobe jej písomného vyhlásenia zo dňa 20.09.2021, v ktorom opätovne potvrdila, že žalovaný skutok nevidela a že jej pôvodné výpovede o jeho okolnostiach boli buď zmanipulované obžalovanými alebo spoločne vopred dohodnuté s tým, že obžalovaným poskytovala aj informácie a príslušné zápisnice z konaní ktoré prebiehali v civilných veciach, v ktorých boli účastníkmi ona a jej bývalý manžel - poškodený N.. T. N..

Z výpovedí svedkyne MUDr. Márie Olejárovej - všeobecnej ošetrujúcej lekárky poškodeného N.. T. N. vyplynulo, že menovaného ošetrila dňa 01.08.2013 v dôsledku úrazu zavineného inou osobou a že ho následne odporúčala vyšetriť aj na traumatologickom, očnom a neurologickom oddelení.

Skutočnosti vyplývajúce z výpovedí svedkyne MUDr. Márie Olejárovej korešpondovali s potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti poškodeného zo dňa 02.08.2013, trvajúcej od 01.08.2013 do 23.08.2013 a i s lekárskou správou zo dňa 01.08.2013, podľa ktorej bol poškodený dňa 01.08.2013 fyzicky atakovaný obžalovanými tak, že ho kopali a bili rukami a pästami.

Z výpovedí svedkyne MUDr. Ester Bohunickej - ošetrujúcej lekárky poškodeného vyplynulo, že menovaného ošetrovala v dňoch 01.08.2013 a 13.08.2013, kedy sa jej poškodený sťažoval na bolesti hrudníka, čo bolo neskôr potvrdené aj objektívnym nálezom pretrvávajúcej bolesti na ľavej strane hrudníka

Skutočnosti vyplývajúce z výpovedí svedkyne MUDr. Márie Olejárovej korešpondovali aj s lekárskou správou vyhotovenou dňa 13.08.2013 a svedčiacou o ošetrení poškodeného Ing. T. N..

Z výpovedí svedkyne Mgr. Michaely Babejovej - splnomocnenej zástupkyňi Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., vyplýva, že predmetná poisťovňa poskytla poškodenému Ing. T. N. zdravotnú starostlivosť v podobe lekárskeho úkonov za špecializovanú a primárnu ambulantnú starostlivosť a za lekársku službu prvej pomoci spolu vo výške 212,76,--eur.

Skutočnostiam, ktoré vyplývajú z výpovede svedkyne MUDr. Michaely Babejovej zodpovedali aj listinné dôkazy v podobe vyčíslenia nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenému Ing. T. N..

Skutočnosti, o ktorých vypovedal poškodený a svedkyne MUDr. Ester Bohunická, MUDr. Mária Olejárova a Mgr. Michaela Babejová korešpondovali s listinnými dôkazmi v podobe - fotodokumentácie zranení poškodeného N.. T. N., ako aj s ďalšími lekárskymi správami vyhotovenými príslušnými odbornými lekármi z neurologickej ambulancie, ušno-nosno-krčnej ambulancie, ambulancie ORL a ambulancie oftalmológa.

Predmetným výpovediam poškodeného a vyššie uvedených svedkýň i listinných dôkazov zodpovedali aj dôkazy v podobe výpovede znalca MUDr. Róberta Slavkovského a záverov jeho znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia.

Zo znaleckého posudku MUDr. Róberta Slavkovského, závery ktorého znalec potvrdil aj vo svojich výpovediach v konaní pred súdom vyplýva, že poškodený N.. T. N. dňa 01.08.2013 v čase o 9:00 hod. v Poprade, na parkovisku na ul. Uherovej č. 23 utrpel pomliaždenia, krvné podliatiny a odreniny v oblasti hlavy, čelovej oblasti vpravo, temennej oblasti vpravo, spánkovo-temennej oblasti vľavo, v oblasti ľavého oka so zakrvácaním do spojivky ľavého oka, nosa, pomliaždenie a krvné podliatiny a odreniny na prednej strane krku /obojsstranne/, pomliaždenie hrudníka, početné krvné podliatiny a odreniny na zadných stranách hrudníka nad lopatkami, ktoré vznikli pôsobením opakovaného tupého násilia na oblasť hlavy, tváre, krku a hrudníka v zadnej časti. Pomliaždenia a odreniny v oblasti mäkkých tkanív hlavy a tváre došlo podľa znalca a záverov jeho posudku po opakovaných úderoch päťou inou osobou do oblasti hlavy poškodeného silou strednej intenzity s tým, že vzhľadom na krvné podliatiny v oblasti ľavého oka, čela vpravo, temennej oblasti vpravo a spánkovo-temennej oblasti vľavo, odreninu a podliatinu nosa poškodeného muselo ísť o najmenej päť úderov do oblasti hlavy poškodeného N.. T. N.. Krvné podliatiny a odreniny na krku poškodeného boli podľa znalca a predmetného znaleckého posudku spôsobené stláčaním krku poškodeného hornou končatinou útočníka. K pomliaždeniu a kožným odreninám v oblasti hrudníka vzadu nad lopatkami poškodeného došlo podľa znalca a záverov jeho znaleckého posudku po opakovaných úderoch alebo kopnutiach. Predmetné zranenia podľa týchto dôkazov neboli spôsobené ťahaním poškodeného po asfaltovej časti parkoviska alebo pri ťahaní poškodeného po asfaltovej vozovke, keďže daný mechanizmus by spôsobil odreniny nielen v oblasti hrudníka ale aj v oblasti driekovej oblasti poškodeného, navyše aj z tohto dôvodu u poškodeného boli objektívne zistené len odreniny, a nie aj krvné podliatiny vzniknuté tupým násilím malej až strednej intenzity a opakovanými údermi alebo kopmi. Početné poranenia - pomliaždenia a odrenín v oblasti ľavej časti tváre, očné a začervenanie sietnice oka poškodeného boli spôsobené opakovanými údermi päťou inej osoby do oblasti hlavy poškodeného silou strednej intenzity a nevznikli úderom po údere lakťom. Podľa tvrdení znalca opuch v ľavej časti za uchom v zadnej časti spánkovo-temennej hlavy poškodeného bol spôsobený najmenej 5-timi údermi päťou útočníka. Poranenia hlavy a tváre poškodeného vznikli pôsobením opakovaného tupého násilia na oblasť hlavy a tváre poškodeného. Znalec MUDr. Róbert Slavkovský a závery jeho znaleckého posudku potvrdzovali zároveň aj to, že u poškodeného Ing. Mariána Iľavského nedošlo k poškodeniu životne dôležitého orgánu, ale pri fyzickom incidente, kedy útočník útočí päšťami alebo aj inými časťami tela na hlavu poškodeného môže dôjsť k poškodeniu životne dôležitého orgánu - mozgu. Ak útočník útočí päťou na oblasť tváre a hlavy inej osoby alebo ju kope do rôznych častí tela musí zároveň predpokladať, že svojim konaním spôsobí poranenia, pri opakovaných úderoch na oblasť hlavy je toto riziko podľa znalca väčšie, pretože môže dôjsť k vážnej poruche zdravia - k poraneniu mozgu, k zlomenine kosti lebky alebo k vnútrolebečnu krvácaniu.

Znalec MUDr. Róbert Slavkovský zároveň uvádzal, že poškodený bol v dôsledku zranení vzniknutých dňa 01.08.2013 vyšetrený u svojho všeobecného praktického lekára a v traumatologickej ambulancii v Poprade, kde mu bola vyhotovená RTG snímka lebky, tvárových kostí, rebier a pľúc so záverom - bez úrazových zmien. Poškodenému boli podľa predmetných lekárskych správ, ktoré mal znalec k dispozícii bolo doporučené fyzické šetrenie, aplikácia ľadu lokálne na tvár, očná masť Septonex, dychová rehabilitácia a polohovanie hrudníka, s kontrolným vyšetrením o 7 dní. Poškodený bol podľa týchto lekárskych správ vyšetrený aj na LSPP v Nemocnici v Poprade dňa 01.08.2013 o 22:01 hod. z dôvodu zhoršenia bolestivosti a bol mu podaný liek proti bolesti - injekcia Mambrom, s doporučením pokračovať v liečbe podľa traumatológa, pri nezlepšení stavu absolvovať kontrolné traumatologické vyšetrenie, s doplnením neurologického a očného vyšetrenia. Poškodený bol podľa týchto dôkazov vyšetrený aj dňa 02.08.2013 o 9:30 hod. na neurologickej ambulancii v Poprade, s objednaním na CT vyšetrenie mozgu na deň 22.08.2013 a v ten istý deň i na očnej ambulancii v Poprade, kde bolo konštatované zranenie -

pomliaždenie okolo očnice vľavo, krvná podliatina viečok ľavého oka a zakrvácanie do spojivky ľavého oka, s naordinovaním očnej masti Septonex a kontrolou podľa potreby. Poškodený kontrolné vyšetrenie v traumatologickej ambulancii absolvoval dňa 06.08.2013 /RTG snímka pľúc a ľavej strany hrudníka bez viditeľných úrazových zmien/ s doporučením dychovej rehabilitácie, fyzickým šetrením a pravidelným užívaním liekov /predpísaný liek od bolesti Dexadol/, kontrolou o 7 dní a dňa 13.08.2013 s opätovným odporúčaním pokračovať v liečbe a ďalšou kontrolou o týždeň pri pretrvávaní bolesti. Dňa 22.08.2013 bolo u poškodeného podľa zabezpečených lekárskeho správ zrealizované CT vyšetrenie mozgu so záverom - normálny CT obraz a tým istým dňom bola u poškodeného ukončená jeho práceneschopnosť. Znalec MUDr. Róbert Slavkovský potvrdil, že ním posudzované poranenia poškodeného si vyžadovali jeho opakované vyšetrenia v rôznych ambulanciách. Podľa tvrdení znalca obmedzenie v obvyklom spôsobe života poškodeného spočívalo vo farebných zmenách v oblasti hlavy a tváre a z toho dôvodu aj v obmedzení v jeho spoločenskom styku počas 7 až 10 dní, v bolestiach hlavy, v sťaženom dýchaní pre opuch nosa a pre bolesti hlavy, ktoré podľa neho zvyčajne ustúpia po týždni, bolesti hrudníka ustúpia po cca 14 dňoch, pričom v prvých cca 5 dňoch sú tieto bolesti silnejšej intenzity a neskôr sa vialžu na prudší pohyb alebo kašeľ a pod. Z výpovedí znalca a zo záverov jeho znaleckého posudku súčasne vyplýva, že ani jedno zo zranení u poškodeného nezanechá trvalé následky a že predmetné zranenia sú z medicínskeho hľadiska zraneniami ľahkými. Najvážnejším z posudzovaných poranení poškodeného z hľadiska doby liečenia a práceneschopnosti bolo pomliaždenie hrudníka, ktoré si podľa tvrdení znalca vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosť 14 dní. Ostatné poranenia poškodeného si podľa znalca vyžadovali priemernú dobu liečenia a práceneschopnosť 10 dní, resp. 7 dní. Znalec MUDr. Róbert Slavkovský vo svojom znaleckom posudku zároveň určil aj výšku bolestného u poškodeného N.. T. N. na 45 bodov a hodnotovo vo výške 724,50,--eur.

Vyššie vykonané dôkazné prostriedky a z nich získané dôkazy, ktoré konajúci súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v ustanovení § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 12 Trestného poriadku ho potom viedli k záveru, že bol nimi zistený skutkový stav veci tak, že o ňom nie sú dôvodné pochybnosti, že ich rozsah mu postačuje na rozhodnutie o žalovanom skutku a súčasne i k záveru, že predmetné dôkazné prostriedky boli ním vyhodnotené podľa jeho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, kto ich v konaní obstaral a preto ďalšie návrhy obžalovaných N.. Y. Y., T.. N. Y. a poškodeného N.. T. N.o, resp. obhajcu obžalovaných a splnomocneného zástupcu poškodeného Ing. Mariána Ilavského na doplnenie dokazovania zabezpečením súdnych spisov vzťahujúcich sa k rozvodovému a opatrovníckemu konaniu týkajúcim sa poškodeného N.. T. N., ako jedného z účastníkov konania a maloletých detí poškodeného N.. T. N., zabezpečením ďalších trestných či priestupkových spisov vo vzťahu k osobe poškodeného Ing. Mariána Ilavského, /mimo priestupkových spisov OU Poprad, č.: ObU-PP-OVVS-2013/04484, č.: OU-PP-OVVS-2017/005968-2/, či ďalšej písomnej korešpondencie príslušných orgánov štátnej správy týkajúcej sa porušovania liečebného režimu poškodeným Ing. Mariánom Ilavským počas jeho práceneschopnosti zamietol, pretože názoru konajúceho súdu sa navrhované dôkazy týkali buď okolností nepodstatných pre rozhodnutie vo veci alebo okolností, ktoré bolo možné zistiť už vykonanými dôkazmi, s výnimkou vykonania dôkazov prečítaním vyžiadaných príslušných súdnych alebo iných rozhodnutí štátnych orgánov -rozsudkov Okresného súdu Poprad v konaniach vedených pod sp. zn. 11C 106/2010, sp. zn. 7C 111/2011, sp. zn. 11C 156/2009, sp. zn. 11C 76/2014, správy KR PZ Prešov, úradného záznamu OR PZ, OKP Poprad, rozhodnutia OÚ Kežmarok č. OU-KK-OSZP-2014/00023 4/ TP zo dňa 10.01.2014 a rozhodnutia OÚ Prešov č. OU-PO-OOP1-2014/05485/LUM zo dňa 18.02.2014.

Konajúci súd po takto vykonanom a vyhodnotenom dokazovaní aj v zmysle pokynov odvolacieho súdu potom konštatoval, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchali obžalovaní Ing. Y. Y. H. T.. N. Y. tým, že v čase o 09.00 hod. dňa 01.08.2013 v Poprade na ul. Uherovej č. 23 na parkovisku, na mieste verejnosti prístupnom, fyzicky napadli Ing. T. N. tak, že Ing. Y. Y. D. N.. T. N. päšťou jedenkrát do tváre, načo došlo k ich vzájomnému zápaseniu, pri ktorom Ing. Jozef Jurčík zasadil svojou pravou rukou na zem kľáčiacemu Ing. T. N. tzv. kravatu, pričom svojou ľavou rukou ho opakovane udrel do oblasti rebier, do oblasti hlavy za ľavé ucho a vtedy k nim pristúpila Mgr. N. Y., W. N.. T. N.É. opakovane udrela a kopla do oblasti chrbta, čím N.. T. N. spôsobili viacpočetné pomliaždenia s krvnými podliatinami a kožnými odreninami v oblasti hlavy - čelovej oblasti vpravo, temennej oblasti vpravo, spánkovo-temennej oblasti vľavo, v oblasti ľavého oka so zakrvácaním do spojivky ľavého oka, nosa, v oblasti krku - viacpočetné drobné krvné podliatiny a odreniny krku vpredu z oboch strán, v oblasti hrudníka - viacpočetné krvné podliatiny a pruhovité odreniny na zadných stranách hrudníka - nad lopatkami, pričom zranenia L.V. N.. T. N. si vyžiadali dobu liečenia od 01.08.2013 do 22.08.2013, s obmedzením na obvyklom spôsobe života

najmä v obmedzení v spoločenskom styku pre farebné zmeny v oblasti hlavy a tváre po dobu najmenej 7 dní, bolesťami hlavy najmenej po dobu 7 dní, opuchom nosa a sťaženým dýchaním, bolesťami hrudníka najmenej po dobu 14 dní, silnejšej intenzity počas prvých 5 dní a neskoršie viazaných už len na prudší pohyb, kašeľ a pod.

Pri uznaní viny obžalovaných zo žalovaného skutku, na predmetnom skutkovom základe konajúci súd vychádzal predovšetkým z vyššie uvedených výpovedí poškodeného N.. T. N., znalca MUDr. Róberta Slavkovského, zo záverov jeho znaleckého posudku, z výpovedí svedkov MUDr. Márie Olejárovej, MUDr. Estery Bohunickej, Mgr. Michaely Babejovej a z výpovede V. N. zo dňa 06.12.2021, ako aj z listinných dôkazov v podobe lekárskeho správ o ošetrení poškodeného N.. T. N., fotodokumentácie poranení poškodeného Ing. T. N. a ďalších listín, na obsah ktorých poukázal v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia majúc zato, že predmetné dôkazy na seba vzájomne nadväzovali a boli vo vzájomnej zhode, bez súčasne zistených relevantných rozporov či nezrovnalostí, s výnimkou zmenenej svedeckej výpovede Henriety llavskej, s ktorou sa potom konajúci súd vysporiadal v kontexte všetkých ďalších dôkazov, vrátane obhajoby obžalovaných.

Pri konštatovaní, že obžalovaní žalovaný skutok spáchali vyššie uvedeným spôsobom súd vychádzal aj z výpovedí samotných obžalovaných, ktorí vo svojich výpovediach nepopreli fyzický incident s poškodeným zo dňa 01.08.2013 na parkovisku na ul. Uherovej č.23 v Poprade, ktorému predchádzal ich vzájomný slovný konflikt.

Obž. N.. Y. Y. vo všetkých svojich výpovediach priznával, že poškodeného Ing. Mariána llavského ako prvý fyzicky napadol tak, že ho chytil oboma rukami do tzv. kravaty, že spolu zápasili a že počas zápasenia s poškodeným obaja viac krát spadli na zem brániac sa tým, že tak konal preto, že poškodený na mal pri ich stretnutí ako prvý vulgárne vynadať obž. Mgr. IP. Y. - jeho manželke, po ktorej sa aj načiahol. Obž. Mgr. N. Y. vo všetkých svojich výpovediach uvádzala, že poškodeného fyzicky nenapadla, že pri zápasení obžalovaného s poškodeným mu iba z ruky vzala kameň.

Poškodený N.. T. N. opakovane uvádzal, že to bola práve obžalovaná, ktorá ho viac krát udrela alebo kopla do oblasti chrbta vtedy, keď ho obžalovaný držal tzv. kravate, udierajúc ho pritom rukou do oblastí rebier a hlavy, ešte predtým, než sa mu pokúsila vziať kameň z ruky.

Na rozdiel od predmetných tvrdení obžalovaných, že poškodeného počas žalovaného skutku a žalovaným spôsobom fyzicky nenapadli, dôkazy v podobe výpovedí znalca MUDr. Róberta Slavkovského a jeho znaleckého posudku objektívne svedčili preto, že typ poranení, ktoré zistil u poškodeného nemohli vzniknúť jeho pádom a nemohli byť spôsobené ani jedným úderom či kopom do tela poškodeného, keďže ich vznik si vyžadoval určitú - stredne až silnú intenzitu útočníka. Objektívna lokalizácia poranení na tele poškodeného - čelová, temenná a spánková oblasť hlavy, ľavého oka, nosa, krk z oboch strán, hrudníka nad lopatkami podľa výpovedí znalca a záverov jeho posudku jednoznačne nasvedčuje tomu, že na poškodeného útočili dvaja útočníci, s čím sa stotožnil aj konajúci súd, pretože, ak totiž obžalovaný držal poškodeného najprv svojimi rukami za hlavu, pod hlavou alebo nad hlavou a po príchode obžalovanej aj za obe ruky poškodeného, logicky nemohol spôsobiť poranenia na chrbte poškodeného a tieto museli byť spôsobené kopmi alebo údermi do zadnej časti tela poškodeného druhou osobou, ktorou mohla byť a aj bola výlučne obžalovaná, prítomná na mieste činu. Sama obžalovaná totiž priznávala, že k zápasiacim osobám prišla zozadu, od chrbta poškodeného a v čase, keď ho obžalovaný držal v tzv. kravate.

Už v predchádzajúcich odsudzujúcich rozhodnutiach konajúci súd poukázal na neobjektívnosť a nehodnovernosť pôvodných svedeckých výpovedí V. N. - bývalej manželky poškodeného pre jej negatívnu ovplyvniteľnosť k osobe poškodeného z dôvodu rozvodu ich manželstva alebo z iných osobných pohnútok a na druhej strane pre jej pozitívnu ovplyvniteľnosť k osobám obžalovaných ako jej dobrých známych, čo sa nakoniec potvrdilo v poslednej jej výpovedi pred súdom, keď i napriek poučeniu o možnej hrozbe z následkov jej trestnoprávnej zodpovednosti z trestného činu krivej výpovede potvrdila, že na mieste činu nebola, že žalovaný skutok nevidela a že jej pôvodné výpovede boli zmanipulované obžalovanými alebo s obžalovanými vopred dohodnuté, či odkonzultované potreby zhodnosti ich výpovedí.

Vyššie uvedené dôkazy potom podľa konajúceho súdu súčasne objektívne a spoľahlivo vylúčili obranu obžalovaných, že vo vzťahu k poškodenému nekonali žalovaným spôsobom a že poškodený si poranenia spôsobil pádom alebo „metaním“ sa po zemi vtedy, keď ho obžalovaný držal v tzv. kravate. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na ďalšie časti výpovedí samotných obžalovaných, ktorí potvrdzovali, že v čase žalovaného skutku mali s poškodeným narušené vzájomné vzťahy pre slovný konflikt, ku ktorému malo dôjsť medzi obžalovanou a poškodeným ešte dňa 25.07.2013 alebo pre konflikt trvajúci pred i po rozvode manželstva poškodeného Ing. T. N. s poukazom na to, že

obžalovaní ako svedkovia vypovedali v konaniach, ktoré sa týkali poškodeného ako účastníka v civilných procesoch, napr. rozvodu. Obžalovaní tak podľa konajúceho súdu konali voči osobe poškodeného v týchto pohnútkach aj keď sami svoje konanie bagatelizovali alebo ospravedlňovali.

Z hľadiska právnej kvalifikácie súd konanie obžalovaných kvalifikoval ako konanie, ktoré po všetkých stránkach naplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaní spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a ako konanie naplňujúce všetky stránky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaní sa dopustili fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosťou tým, že napadli iného, každý samostatným konaním.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa dopusti ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Pri konštatovaní konajúceho súdu, či u poškodeného došlo k ublíženiu na zdraví v zmysle § 123 Trestného zákona bolo predovšetkým nevyhnutné objektívne zistenie či poškodená osoba bola lekársky vyšetrená, ošetrovaná alebo liečená a či počas liečenia bol na nie iba krátky čas sťažený jej obvyklý spôsob života, ako aj zistenia ďalších skutočností spočívajúcich v povahe samotnej ujmy na zdraví, v príznakoch, ktorými sa ujma na zdraví prejavovala, ďalej ťažkosti a bolesti, ktorými sa táto ujma prejavovala na zdraví poškodenej osoby, v akej intenzite, po aký dlhý čas a do akej miery narušila zaužívaný spôsob života poškodenej osoby.

Dôkazy v podobe znaleckého posudku MUDr. Róberta Slavkovského, výpovedí znalca a výpovedí svedkýň MUDr. Márie Olejárovej a MUDr. Estery Bohunickej, spolu s príslušnými lekáorskými správami i samotných výpovedí poškodeného N. T. N. spoľahlivo preukázali, že u poškodeného Ing. T. N. došlo k ublíženiu na zdraví v zmysle ustanovenia § 123 ods. 2 Trestného zákona pretože, že poškodený bol práceneschopný po dobu 21 dní a že počas práceneschopnosti bol po dobu najmenej 7 dní ovplyvňovaný na svojom obvyklom spôsobe života spočívajúcom v obmedzení spoločenského styku pre farebné zmeny v oblasti hlavy a tváre.

Prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto slovnou alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom sa dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržníctva najmä tým, že napadne iného.

Výtržnosťou v zmysle ustanovenia § 364 Trestného zákona je konanie, ktoré závažným spôsobom narúša verejný pokoj a poriadok a je preň typicky zjavne neúctivý a nezriadený postoj páchatela k zásadám občianskeho spolunažívania.

Ide spravidla o násilný alebo slovný prejav takéhoto charakteru, že hrubo uráža, vzbudzuje obavy o bezpečnosť zdravia, majetku alebo výrazne znižuje vážnosť väčšieho počtu osôb súčasne prítomných.

Obžalovaní sa teda dopustili výtržnosťou tým, že fyzicky napadli poškodeného na mieste verejnosti prístupnom, pretože predmetný skutok spáchali na parkovisku, teda na mieste verejnosti prístupnom, na ktoré má prístup širší okruh ľudí, individuálne neurčených.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaných kvalifikoval ako konanie trestne zodpovedných osôb a vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku ich konania, tento záujem aj porušili.

V zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona konajúci súd konštatoval, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých boli činy spáchané, mieru zavinenia a pohnútku ide o konanie, ktoré je pre spoločnosť nebezpečné, pretože obžalovaní ním porušili záujem chránený týmto Trestným zákonom spočívajúcom v ochrane života a zdravia iného a v ochrane verejného poriadku a pokoja.

Obžalovaní mali podľa konajúceho súdu motív aj pohnútku konať vo vzťahu k poškodenej osobe nedovoleným a zákonom zakázaným spôsobom, načo súd poukázal už v predchádzajúcej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia a z trestnoprávnej zodpovednosti ich nevyvíňuje nimi použitá obrana, že sa snažili poškodeného „iba upozorniť“ na jeho nevhodné či vulgárne správanie voči obž. T. N. Y., ktoré malo údajne predchádzať žalovanému skutku.

Obžalovaný N. Y. Y. doposiaľ súdne trestaný nebol, v odpise registra trestov má záznam o podmieničnom zastavení trestného stíhania zo dňa 23.06.2010, s jeho osvedčením v skúšobnej dobe dňom 18.08.2012, z miesta trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený všeobecne a v evidencii priestupkov a správnych deliktov má 5 záznamov za porušenie pravidiel cestnej premávky v zmysle zákona č. 8/2009 Z.z. za ktoré mu boli uložené napomenutia a blokové pokuty.

Obžalovaná T. N. Y. doposiaľ súdne trestaný nebola, z miesta trvalého bydliska je hodnotená všeobecne, v evidencii priestupkov a správnych deliktov záznam nemá, zamestnávateľ ju hodnotí kladne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaných vzal konajúci súd do úvahy všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukládanie trestov, prihliadol na to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že im vytvorí podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou. Konajúci súd súčasne prihliadol aj na spôsob spáchania činov, ich následok, formu zavinenia, pohnútku, samotné osoby páchatel'ov, ich pomery, možnosť ich nápravy, na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle §38 ods. 2 Trestného zákona, zo zistením jednej poľahčujúcej okolnosti - vedenie riadneho spôsobu života pred spáchaním skutku v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona a zo zistení jednej priťažujúcej okolnosti - spáchanie dvoch trestných činov v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaných sa účel trestu dá dosiahnuť aj uložením samostatného peňažného trestu za podmienok uvedených v § 56 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo, aby ja jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ďalej na článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podľa ktorého má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spravodlivosti i s prihliadnutím na relevantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorej sa takáto forma kompenzácie považuje za dostatočnú nápravu porušeného práva, ak ju národný súd použije s výslovným uvedením toho, že k tomuto opatreniu pristupuje preto, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci v primeranej dobe, a pokiaľ ide o zmiernenie trestu, uvedie, v akej miere bol trest z tohto dôvodu zmiernený (rozh. Eckle v. SRN z 15.07.1982). Za týchto podmienok je ESLP toho názoru, že zmluvný štát poskytol dostatočnú ochranu právam vyplývajúcim z Dohovoru s tým dôsledkom, že sťažovateľ stráca postavenie poškodeného podľa článku 34 Dohovoru, a tým aj legitimáciu na podanie sťažnosti. V rozsudku z 26. júna 2001 vo veci Beck v. Nórsko formuloval ESLP vzťah medzi porušením práva na vybavenie veci v primeranej dobe a jeho kompenzáciu v podobe stanovenia výšky trestu ešte presnejšie, keď uviedol, že zmiernenie trestu nezbavuje jednotlivca postavenia poškodeného podľa článku 34 Dohovoru, avšak z toho všeobecného pravidla existuje výnimka v prípade, pokiaľ národné orgány dostatočne priehľadným spôsobom konštatovali porušenie pravidla primeranej dĺžky konania, a toto pochybenie už kompenzovali zmiernením trestu, a to výslovným a merateľným spôsobom. Ak je taká podmienka splnená, dospieva ESLP k záveru, že článok 6 ods. 1 Dohovoru nebol porušený. Z uvedeného vyplýva, že ochrana práva na primeranú dĺžku konania, ktoré garantuje článok 48 ods. 2 Ústavy a článok 6 ods. 1 Dohovoru, resp. kompenzácia jeho porušenia, môže byť dosiahnutá prostriedkami, ktoré sú vlastné trestnému právu, ak sú jeho normy vykladané ústavne konformným spôsobom. Takto naznačený postup trestných sudcov

(senátov) všeobecných súdov je aj istou formou prevencie pred nastúpením zodpovednosti súdu (štátu) a jeho povinnosti ku kompenzácii vo finančnom vyjadrení.“

Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona, príslušné články Ústavy Slovenskej republiky, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, citovanú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale i ustálenú súdnu prax a judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s poukazom nato, že žalovaný skutok sa stal ešte v dobe 01.08.2013, že k vzneseniu obvinenia obžalovaným Ing. Y. Y.Í. H. T.. N. Y. došlo na základe uznesenia povereného príslušníka OO PZ Poprad, ČVS: ORP-1621/PP-PP-2013 zo dňa 15.12.2013 a že po vydaní predmetného rozhodnutia konajúceho súdu uplynula doba viac než 8 rokov, počas ktorých nedošlo k právoplatnému rozhodnutiu o vine obžalovaných N.. Y. Y. H. T.. N. Y. bez toho, aby obžalovaní zavinili subjektívnymi prietahmi v trestnom konaní dospeli konajúci súd k záveru, že účel trestu a náprava obžalovaných sa dá dosiahnuť aj uložením samostatného peňažného trestu, spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov, keďže tento zodpovedá tak konkrétnym okolnostiam prípadu, po zhodnotení závažnosti činov, povahy a rozsahu spôsobených následkov i samotným osobám obžalovaných ako aj tomu, že uložený trest bude účinne pôsobiť na obžalovaných a aj na ostatných členov spoločnosti.

Obžalovaní sa ku skutku počas celého trestného stíhania nepriznali a nikdy ho účinne neoľutovali, zároveň neprejavili ani účinnú snahu po náprave a preto nebolo možné využiť napr. ustanovenie § 40 ods. 1 Trestného zákona o upustení od ich potrestania, napriek tomu, že obžalovaní spáchali trestné činy právne kvalifikované ako prečiny v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona.

Súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku v adhéznom konaní rozhodol aj o riadne a včasne uplatnenom nároku poškodených strán - Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. Bratislava a poškodeného Ing. T. N. a obžalovaným uložil aj povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodeným stranám škodu spôsobenú na nákladoch zdravotnej starostlivosti, resp. bolestnom vo výške uvedenej vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom poškodeného N.. T. N. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces v zmysle § 288 ods. 2 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.